

Yol Ayrımı

Türkiye, hızla daha fazla totaliterle meye do ru yol alıyor. Burjuvazi, egemen güçler, i birlikçi oligar i, kararını vermi . Bugüne dek, fa izan yöntemleri sürekli kullanageldi. Ancak imdi yol ayrımında. Bir yandan sözde “çözüm süreci” konusunda oyalamalara devam ediyor. Di er yandan ise, bu senaryo patladı nda ortaya çıkacak toplumsal olaylara yönelik önlemlerini imdinde alıyor. Dönem dönem kullandı ı fa izan uygulamaları kurumsalla tırırsa, zevatı kurtarmak için, totaliter, fa ist dikatörlü ü bir yönetim biçimi olarak uygulamaya koyacak.

Özellikle 6 Ekim 2014 tarihli direnci ve kararlılı ı görünce, kendine göre tedbirlerini almaya ba ladı. Meclisin açılmasıyla, yargı ve güvenlik örgütlerini, yetki ve yaptırımları konusunda, ola anüstü yetkiler ile donatmanın yolunu dö üyor. 6-12 Ekim tarihleri arasında, yı nların sivil protesto ve direni lerine kar ı prova niteli inde saldırılarda bulundu. Devletin tüm söz söyleyenleri açtı a zını yumdu gözünü. “Dünyayı ba larına yıkarız” diyen bile oldu. Sanki biz ayda ya ıyoruz. E er bu dünya birilerinin ba ına yıkılacaksa, herkes ama herkes bunun altında kalır. Bu tehditleri savuranlar kesinlikle böyle bir toplumsal ortamı hafif sıyrıklarla atlatamazlar. Bu totaliter yasaları çıkarmaları demek, daha önce sadece Kürdistan’da uyguladıkları “Ola anüstü Hal Yönetimini” tüm Türkiye sathına yaymak demektir. Bu da u anlama gelir: Seksenli ve doksanlı yıllarda sadece Kürt Özgürlük Hareketi’ni kendisine kar ı bir tehlike olarak gören ve “ezdi i” Türkiye Devrimci ç i Hareketi’ni o dönem bir tehlike olarak görmeyen iktidar, imdi Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye Devrimci ç i Hareketi’nin güçlü birli ini, stratejik ortaklı ını ve bunun geli en prati ini kendisine yönelik bir tehlike olarak görüyor demektir.

Önümüzdeki günler ve haftalar bu konuda belirleyici önem ta ıyor. Kürt Özgürlük Hareketi ve Türkiye Devrimci ç i Sınıfı’nın güçleri, egemen güçlere fırsat tanıyor. Diyorlar ki; “Sözde çözüm sürecinizi, burjuva anlamda dahi olsa, bir demokratik reform sürecine çevirin, hem Kürt halkı hem de Türkiye, ba ta i ç i sınıfı olmak üzere, barı ve demokrasi güçlerinin tamamı ama en önemlisi Türkiye kazançlı çıksın. Türkiye, Suriye ve Irak misali bir iç sava ortamına dönü mesin. Çünkü, sizin meclisten geçirmeye çalı aca nız ve meclis aritmeti ine göre de geçirebilece iniz yasa ve uygulamaların tümüne parlamentodü ı yı n protestoları ile yanıt alacaksınız. O tezkereniz nasıl paçavraya çevrilip, pratikte yırtılıp atıldı ise, bu yasalarınızı da çıkardı nıza pi man olacaksınız”.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 12 Ekim Tarihli Bildirisi Ortado u'da ABD Emperyalizmi Durdurulmalı; Türkiye'de AKP Rejimi Geriletilmelidir ! Sınıf Sava ımında Yeni A ama

AKP Rejimi içte ve dı ta, ekonomik ve siyasi planda kö eye sıkı mı vaziyette. Bu olgu da onu saldırganla tırıyor. Tezkere do rultusunda “milli birlik ve bütünlü ü” sa lama senaryosu bo a çıktı. ç i sınıfı, emekçi halklar AKP rejiminin terör ve baskısına DUR dedi.

Partimizin 2 Ekim 2014 tarihli MK Bildirisinde öngörülen geli meler tek tek ya amda kendini do ruladı. Tezkere, bir paçavraya çevrildi, yırtılıp atıldı. Sınıf sava ımı yeni bir düzeye yükseldi. TC Devleti sınıfın ve halkların yı nsal, demokratik protestolarına kan ile terör ile yanıt verdi. Her zaman hazır tuttu u, fa izan, derin yöntemleri anında harekete geçirdi. Bu tepki, burjuvazinin korktu unun i aretidir. Erdo an, Davuto lu ve devletin di er temsilcilerinin, televizyonlarda, basın açıklamalarında, açılı larında tehditler savurmaya ba lamaları, onların gücünün de il çaresizli inin i aretidir. 15 Ekim’e kadar ceza yasalarında protestolara katılanlara yönelik daha a ır yaptırımlar çıkarma kararları ve bunu alelacele ilan etmeleri, kendilerinin basiretsizli i ve aczidir. Devletin terör ile müdahale etmedi i hiç bir gösteri barı çıl, demokratik niteli ini kaybetmemi tir. Katledilen tüm devrimciler, keskin silahlar ile saldırıya maruz kalmı lardır. Bugüne kadar katledilen 37 devrimcinin 22 tanesi J TEM yöntemleri ile kafalarına ve akaklarına mermi sıkılarak infaz edilmi tir.

Bingöl’de I Emniyet Müdürü ve yardımcılarına kar ı düzenlenen suikast, karanlık çetelerin i idir. Suikasta maruz kalan polislerin AKP Rejimi tarafından “paralel yapı” adı altında suçlanan ve görev yerleri de i tirilen görevliler olması tesadüf de ildir. Durumdan vazife çıkaran karanlık güçler bir ta la iki ku vurma i stemi leridir. ç i sınıfımız ve halklarımız bu tür provokasyonlara ve AKP rejiminin propagandalarına kar ı uyanık olmalıdır.

AKP Rejimi, bulanık suda balık avlıyor. Kürt Özgürlük Hareketi ve Türkiye Devrimci ç i Sınıfı Hareketi’ne kar ı sınıfının bütün özelliklerini yansıtan yanıltıcı söylemler ve taktiklerle toplumu kandırmaya çalı ıyor. Kürt Özgürlük Hareketi, mücadele süreci ve geldi i a ama itibarı ile, Türkiye ve Ortado u’da devrim, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine ciddi ivmeler kazandırmı tir. Son otuz yıllık pratik, Türkiye toplumu için bir e itim niteli ine dönü mü tür, tabular yıkımlı , burjuvazi taviz üzerine taviz vermek zorunda kalmı tir. 12 Eylül fa ist darbesi sonucunda, örgütleri da ılan, zayıflayan Türkiye Devrimci ç i Sınıfı Hareketi, sınıf mücadelesinde tekrar söz sahibi olmaya ba lamı tir, yı nsalla ma arttı tir. Bu olguda, Türkiye Devrimci ç i Sınıfı Hareketinin, Kürt Özgürlük Hareketi ile siyasette ve eylemde birlikteli inin geli mesi önemli bir rol oynamı tir. Kürt Özgürlük Hareketi’nin bu konudaki belirleyici katkısı gözardı edilemez. Türkiye Komünist Partisi, bu geli meyi sınıf sava ımında yeni bir a ama olarak de erlendiriyor.

Türkiye Devrimci ç i Sınıfı Hareketi ve Kürt Özgürlük Hareketi bugün AKP Rejiminin Türkiye ve Bölgede sava ç i irtkanlı ına, sava politikalarına kar ı sokaklara çıktı. AKP Rejimi, ba ta ABD olmak üzere, emperyalist merkezleri arkasına alarak Suriye’nin ba ımsızlı ını yok etmeyi, Rojava’nın özgürlü ünü elinden almayı ve Irak’ı kendi planlarına uygun dizayn etmeyi hedefine koymu tur. Bu anlamda, Tezkere ve ABD ile NATO’nun, D Terör çetelerine kar ı sözde hava saldırıları Suriye’nin ba ımsızlı ına kar ı emperyalist saldırılardır. Suriye ordusu ve hava kuvvetleri, D terör çetesinin inlerini birkaç günde da itacak güç ve yetenektedir. Bu sa landıktan sonra YPG güçlerine Kobanedeki ablukayı yıkmak için her türlü lojistik deste in ula tırılabilmesi mümkündür. Ne ki, Türkiye, kendi sınır boylarında Suriye Hava Kuvvetleri’nin yapaca ı operasyonları “hava sahası ihlali” gibi gerekçeler ile kendisinin Suriye’ye kar ı müdahalesine gerekçe yapaca ından dolayı, Suriye bu operasyonları gerçekle tiremiyor. Emperyalizm ve onun ta eronu Türkiye, bölgeyi i gal etmek istiyor.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 2 Ekim Tarihli Bildirisi

Bir Kez Daha...Dü man Dı arıda De il, çeridedir ! Tezkereyi Yırt At ! Paçavraya Çevir ! Uluslararası Dayanı mayı Yükselt !

Yurtta lar, Türkiye ve Kürdistan Halkları, Uluslararası Demokratik Kamuoyu;

T.C. Devleti, AKP Rejimi ate le oynuyor. Bugüne kadar maddi ve teknik olarak destekledi i D Terör Çetesine arka çıkmak, bölgede sava ate ini daha fazla körüklemek için Sava Tezkeresini Meclis'te onaylatmak istiyor. Böylece Türkiye ve Kürdistan toprakları yerli ve yabancı askeri güçlerin at oynattı ı bir alana dönü ecek.

Orta-Do u'nun jandarmalı ına soyunan Türkiye, NATO ve di er müttefikleri ile emperyalizmin bölgedeki çıkarlarını kan ile, ölüm ile, sava ile garantiye almaya çalı ıyor. Türkiye bu sava politikası ile ülkeyi de, içerde ve dı arıda sava ortamına sokma tehlikesini göze alıyor.

Güney Kürdistan Barzani Rejimi bu politikanın ya ama geçirilmesi prati inde uzun bir süreçten beri Türkiye ile birlikte hareket ediyor. Kendi ulusuna, Kürt ulusunun birli ine ihanet ediyor. Karde kanı döküyor. Pragmatik bir politika izliyor. Önce Rojava'yı enterne ediyor, sonra kendi sıkı tı ı noktalarda, dü man kendisine de yönelince HPG ve YPG güçleri ile birlikte "direniyor" gözüküyor.

Türkiye, bir ta la dört ku vurmak istiyor: **Birincisi**; Rojava (Batı Kürdistan) bölgesini tampon bölge ilan edip i gal etmek ve Rojava devrimini kanla bo mak istiyor. Kürt halkının bölgedeki en önemli kazanımını yoketmek istiyor. **kincisi**; Suriye merkezi devlet yapısını tahrip edip Esad yönetimini devirmek istiyor. **Üçüncüsü**; Merkezi Irak yönetimi üzerindeki etkisini arttırıp istedi ini dikte ettirecek duruma getirmek için, Güney Kürdistan yönetiminin merkezi Irak yönetimi ile olan çeli kilerinden faydalanıyor. Güney Kürdistan yönetimi bu plana haince ortak oluyor. Türkiye Irak ve Güney Kürdistan petrollerinden daha da fazla pay almak istiyor. **Dördüncüsü**; Türkiye bunun sonucunda Kürt halkının kazanımlı hakları dahil, tüm mücadelesini etkisizle tirip "benim çizdi im sınırlar içinde, benim tanıyaca ım haklar ile yetineceksin" demek istiyor.

Türkiye Devleti, D terör çetelerine cephe gerisi hizmet veriyor. Lojistik, maddi, teknik, sa lık, ordonat destek sunuyor. Bugün Kürt halkı ve yanısıra, Arap, Asturi Süryani, Ezidi, Ermeni, Türkmen halkları Türkiye destekli terör altında parçalanıyor, katlediliyor. Ancak Türkiye halkları için asıl tehlike, bu tezkere onaylanırsa ba layacak. Türkiye kendi kazdı ı kuyuya kendi dü ecek. Türkiye toprakları bir sava alanına dönme tehlikesi ile kar ı kar ıya kalacak. Çünkü D terör çeteleri, AKP Rejimi sayesinde Türkiye ve Kuzey Kürdistan (Türkiye Kürdistanı) topraklarında da altyapılarını olu turdular. Türkiye ve Kürdistan halklarının i çi sınıfı, devrimci güçleri, demokratik çevreler de bu geli melere seyirci kalmayacaklardır.

Rojava'nın, Kobani Kantonu'nun olası dü mesi Kürt Özgürlük Hareketi açısından bir milat olacaktır. Sözde "Açılım Süreci" ortadan kalkacak içeride ve dı arıda, Türkiye, Kürdistan ve Orta-Do u'da, politik co rafyayı de i tirecek nitelikte bir mücadele tetiklenecektir. PKK önderi Abdullah Öcalan'ın 1 Ekim 2014 tarihli uyarıları, pozitif yakla ımları, AKP Rejimi için son anstır.

AKP REJ M ORTA-DO U'YA, KÜRD STAN VE BÖLGEYE

YÖNEL K STRATEJ S N TEMELDEN DE T RME L D R !

Cumhurba kanı Erdo an, Ba bakan Davuto lu, Genelkurmay Ba kanı Özel, Meclis Ba kanlı ı, birlikçi Tekelci Burjuvazinin tüm kurum, kurulu ve temsilcileri, yol açtıkları felaket ve sava senaryosunun, kendilerinin de sonu olaca ını bilmelidirler. Türkiye, Kürt Özgürlük Hareketi ile gerçek bir müzakere süreci yürüterek, Kürt Halkının siyasal, toplumsal ve kültürel haklarını e it haklar çerçevesinde yapılandırarak, Türkiye'de demokratik sürecin geli imine katkıda bulunabilir. Türkiye'nin demokratikle mesi, Türk, Kürt ve bölgedeki tüm di er halkların katılımı ile olu abilecek yeni demokratik bir süreç, bölgede emperyalizmin oyunlarını bozabilir. AKP rejimi, i birlikçi oligar i, bu durumun ciddiyetini dikkate alarak adımlarını atmalıdır. Türkiye, Rojava'yı fiilen tanımalı, D terör çetelerinin tüm bölgede etkinli inin kırılması için bölgedeki tüm anti-emperyalist, anti-kapitalist silahlı güçlerle i birli ine yönelmelidir. Bu kolay politik bir manevra de ildir, ancak art ve gereklidir. De ilse bölgedeki tüm anti-kapitalist, anti-emperyalist güçler, Türkiye'deki egemen rejimin aya ının altındaki halıyı çekip alacaktır. Er veya geç sonuç bu olacaktır.

RUSYA FEDERASYONU, Ç N HALK CUMHUR YET , V ETNAM SOSYAL ST CUMHUR YET , SOSYAL ST KÜBA CUMHUR YET VE KORE DEMOKRAT K HALK CUMHUR YET NE SESLEN YORUZ!

Kobane'de, engal'de, Mahmur'da, Kürdistanın di er merkezlerinde, Irak ve Suriye'nin de i ik merkezlerinde emperyalist sava ın ve barbarlı ın durdurulması için Orta-Do u'nun devrimci-demokrat güçlerinin sizin maddi, manevi ve teknik dayanı masına gereksinimi vardır. Uluslararası dayanı ma güncel ve acil bir olgudur. ABD ve AB emperyalizminin bölgede hakimiyetine dur demek, bölgenin kan deryasından, barı çana ına dönü mesine katkıda bulunmak, sizlerin de uluslararası toplumsal ve siyasal sorumlulu unuzun gere idir. Emperyalist saldırganlı ı, sava ve katliamları, tarihsel süreçte kendi prati inde ya amı olan halkların devletleri; Emperyalist, fa ist saldırganlı a kar ı destanlar yazmı halkların temsilcisi bugünün devletleri; Elinizdeki bütün olanaklar ile bu sava ın yönünün de i mesine katkıda bulunun! Uluslararası forumlarda bu konuyu gündem haline getirin! Orta-Do u halklarının ya adı ı dramı azaltmak için, tıbbi, gıda ve lojistik destek sa layın! Bu sava ba ka türlü engellenemiyorsa, emperyalist saldırganlı ı durdurmak için askeri e itim, teknik ve lojistik deste inizi sömürgecili e kar ı direnen ve sava an halkların yararına kullanın! Deneylerinizi, olanaklarınızı payla ın! Bugün Orta-Do u'da, Orta ve Latin Amerika'da, Kafkaslarda, Orta, Do u ve Batı Afrika'da da tezgahlanacaktır. Ezilen, sömürülen halklar ile, Kürt halkı, Ezidi Kürt halkı, Asuri Süryani halkı, Türkmen halkı, Arap halkları ile fiili ve somut uluslararası dayanı mayı geç kalmadan yerine getirin!

TÜRK YE'N N KUZHEY, ORTA, GÜNEY VE BATI BÖLGELER NDE YA AYAN HALKLAR!

Bu sava bizden uzakta diye dü ünmemeyin. "Bana dokunmayan yılan yüz yıl ya asın" mantı ını terkedin. E er

2 Ekim MK Bildirisi...

(*ikinci sayfadan devam*)

AKP rejiminin bu saldırgan planı durdurulamazsa, D terör çeteleri yarın Türkiye’de Kürt ve Arap illerinde yerle meye çalı acaktır. Kürt Özgürlük Hareketi ve Türkiye Devrimci Hareketinin güçleri, Türkiye ve Kürdistanın hiç bir merkezinde D teröristlerine, onların destekçisi ve yanda larına ya am hakkı tanımayacaktır. Bu da kanlı sava ın Türkiye ve Kuzey Kürdistan’a sıçraması demektir. İstanbul da, Bursa da, Kayseri de, Konya da, Ankara da, Trabzon da, İzmir de, Edirne de, bu gelişim meden nasibini alacaktır. Onun için, tüm Türkiye Halklarına, özellikle Türkiye’nin, kuzey, orta, güney ve batısında ya ayan halklara sesleniyoruz; **DUYARSIZ OLMAYIN, MÜDAHAL OLUN! AKP REJİMİN GER ADIM ATMAYA ZORLAYIN !**

Türkiye NATO’dan çıkmalı, tüm emperyalist savaş anlaşmaları iptal edilmelidir !

Tezkere devrimci güçlerce yırtılıp atılmalı, paçavraya çevrilmelidir !

Tezkere geçerse dü man dı arıda de il, içeride, Ankara’dadır !

Gün uluslararası dayanı mayı yükseltme günüdür !

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
2 Ekim 2014**

Yol Ayrımı (*Birinci sayfadan devam*)

Gerçekten bir demokratik reformlar süreci başlatılabilirse, parlamenter ve parlamentodü yöntemler ile bu desteklenir, sadece Kürt halkının ulusal sorununun çözümü doğrultusunda somut adımlar atılması değil, işçi sınıfının, geniş emekçi yığınların çıkarları doğrultusunda da adımlar atılması, sınıf mücadelesi ile elde edilebilirse, bundan herkes kazançlı çıkacaktır. Aldığı oya bakmazsak, toplum nüfusunun ancak yüzde onluk bir kesiminin gerçekte çıkarlarını temsil eden bir iktidar, yüzde doksanın tepkisini ciddiye almalıdır. Çünkü, bu olguyu kendisi önceden dikkate almazsa, işçi ve emekçi yığınlar bu ciddiyeti egemen güçlere sınıf mücadelesinin pratiği ile kavratacaklardır.

Türkiye Devrimci İşçi Sınıfı Hareketi ve Kürt Özgürlük Hareketi son pratiği ile gerekli mesajı vermiştir. İmdi egemen güçlere, iktidara bu yol ayrımında yanlış kararlar vermemek gibi hassas bir görev düüyor. Ya, faşist diktatörlük ve onun doğuracağı sonuçlar, ya da, demokratik reformlar süreci önündeki kanalların tıkanmaması.

Başka bir seçenek yok !

Enternasyonalist Bir Devrimci SUPHI NEJAT A İRNASLI

Deniz Gezmi ve arkadaşlarının avukatlarından TKP üyesi ve T P Senatörü Niyazi A İrnaslı’nın torunu, devrimci bir ailenin oğlu ve büyüklere layık bir devrimci yaşam çizgisi sahibi Suphi Nejat A İrnaslı, 07 Ekim 2014 tarihinde İslam Devleti terör çetesi ile girdi çatı madde ehit düdü.

Türkiye Komünist Partisi’nin kurucuları, ilk Genel Başkanı Mustafa Suphi’den Suphi adını, ilk Genel Sekreteri Ethem Nejat’tan Nejat adını alan bu yitirilmiş devrimci, tahtı isimlerin çizgisine koşut bir ölüm ile aramızdan ayrıldı.

Çocukluğu politik göçmen bir ailenin oğlu olarak zorunluluk karşısında Federal Almanya’nın Duisburg kentinde geçen, Türkiye’ye döndükten sonra Bozüncü Üniversitesinden mezun olan, sosyolog ve çevirmenlik mesleğine sahip olan Suphi Nejat yolda, Kürt Özgürlük Hareketi ile dayanışma içinde katıldığı enternasyonalist mücadelede düdü.

O, isteseydi bu yolu seçmez, mesleği ve yetenekleri doğrultusunda İstanbul’da rahat bir yaşam sürdürebilirdi. Ancak O, enternasyonalist birlikler içinde Kürt Özgürlük Hareketi ile somut dayanışmayı seçti. O aynen isimlerini taşıdığı Suphi ve Nejat yoldaşları gibi “... bir komünist gibi öldü”.

Anısı önünde saygıyla eğiliyor, ailesine, mensubu olduğu MLKP’ye, üyesi olduğu HDP’ye, aktif çalıştığı HDP Kadıköy İlçe örgütüne, Kadıköy HDK’ye, yoldaş ve arkadaşlarına başsağlığı diliyoruz.

İhtikar içinde uyu yoldaş !

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
14 Ekim 2014**

efik Hüsnü Kimdir ve Günümüzün Sahte "TKP"leri ile Ayrım Çizgimiz Nedir?

o Fırat Erdem

Farklı "sol" akımlar Mustafa Suphilere sahip çıktıklarını dile getirirler, kendileriyle onlar arasında bir bağ kurmaya çalışırlar. Ne ki, bu sahip çıkış, platonik bir sahip çıkıştır. Çünkü aynı akımlar, TKP'nin kurulurken, ortaya koyduğu Birinci Programı ve politik çizgiyi anımsamamaktadırlar. Onlara göre TKP'nin Birinci Programı ve politik çizgisi maziye karışmıştır, eskimiştir.

Oysa TKP'nin Birinci Programı, bir komünist partinin hiçbir zaman gerisine düşmemesi gereken amaç ve ilkeleri içermektedir. Kısacası, TKP'nin ilk programı, Lenin'in bolşevik partisinin saflarında yer alan ve onun üyesi olan Mustafa Suphi'nin bolşevik partisinin bir programıdır.

Mustafa Suphilerin TKP'sinin politik çizgisinin kavranmaması başlıca bir sonuca da yol açmıştır. Mustafa Suphilere sahip çıkanların kimileri, Mustafa Suphi'nin bolşevik çizgisiyle asla bağda mayacağı efik Hüsnü'ye de sahip çıkmaktadırlar. Oysa Mustafa Suphi'nin TKP'si ile efik Hüsnü arasında bir süreklilik değil, bir kopukluk vardır.

10 Eylül 1920'de kurulan TKP, doğrudan doğruya bir "işçi-köylü yolları hükümetini", yani proletarya diktatörlüğü demek olan bir Sovyet Cumhuriyeti hedefini önüne koyarak, bir proleter devrim stratejisini benimsemiştir.

TKP'nin programında, "demokratik denilen mevruti hükümetlerde de yönetimin parlamentarizm ve halkçılık adı altında ayrıcalıklı tabakalar elinde bir tekel haline geldiğini" belirtiliyor, partinin bütün varlığı ile bir "işçi ve köylü yolları cumhuriyetinin tesis yolunda yorulmaksızın çalışmaya vazife bildiren" ilan ediliyordu.

Bu program, benimsendiği sıralarda, Anadolu topraklarındaki politik gelişmelerin nasıl bir politik erkle karşılaşacağını henüz belli değildi. Anadolu'da bir yanda eski Osmanlı paşalarının vatanı kurtarma arayışları belirirken, bir yandan da anti-emperyalist ayaklanma mayalanmaktaydı. Ama daha burjuva partileri örgütlenmeden Bolşeviklerin teviki ve desteği ile kurulan TKP'nin önder kadroları, bu ayaklanmaya önderlik ederek bir "işçi köylü yolları cumhuriyeti ile taçlandırmak amacıyla bu topraklara ayak basıyorlardı.

Sanılanın ve iddia edilenlerin aksine, Mustafa Suphi ve yoldaşları, Anadolu'daki

Kemalist hükümete destek vermek için değil, onun proleter devrimci alternatifini yaratmak amacıyla yola çıktıklarıydı. Zaten emperyalist bir amaçları olsaydı, kurulu kongresi kararları arasında ve o kongrede benimsenen programda açık seçik bu amacı ilan etmelerine bir engel yoktu.

Ama buna karşılık, TKP'den önce İstanbul'da efik Hüsnü ve arkadaşlarının kurdukları "İşçi Çiftçi Sosyalist Fırkası", tam da bu görüşte idi. Onları galaktik artları altında ayrı ve bağımsız bir mücadele yürütmek yerine, Ankara merkezli Kuvayı Milliye hareketini desteklemekten yana idiler. Hatta bu maksatla kendi partilerinin faaliyetini tatil edip bu harekete katılma kararı almışlardı.

efik Hüsnü ve arkadaşları da 1920'de Bakü'de toplanan TKP kurulu kongresine davet edildiler. efik Hüsnü, öldüğü güne dek hiç bir yerde dürüstçe açıklamadığı nedenlerle kongreye katılmamıştır, ancak Men evik arkadaşlarını göndermiştir. efik Hüsnü, kongrede giyabında yönetime alınmıştır. Ama kongre, onların Men evik görüşlerini benimsememiştir. TKP'nin ilk programı, ÇSF'nin Men evik çizgisine göre yazılmamıştır, proleter devrimci bir Bolşevik çizginin damgasını taşımıştır.

efik Hüsnü, TKP kurulmadan önce yayınlanan 'Aydınlık'ta yazarken, Kuvayı Milliyecilerin siyasi örgütlenmesini ifade eden Büyük Millet Meclisini, "hâkimiyet-i milliyeden iktidar alan bir halk hükümeti" sayıyordu. Bu hükümeti devirip bir yolları cumhuriyeti kurmak yerine, "devlet makinesinin eksikliklerini tamamlamak ve gelişmesini sağlamak" gerektiğini savunuyordu. BMM'nin bir burjuva aygıtı olduğunu perdeleyen yanlısalar yaymakla meşguldü. BMM'nin güya bir Sovyet ekinde örgütlenebileceğini savunuyordu. Bu burjuva meclisinin kuvvetleri birlikteliğine göre örgütlenmesini ve işçilerin işçi mebuslar yoluyla mecliste temsil edilmesini öneriyordu. Hükümeti bir "işçi ve işçi hükümeti" haline getirmeyi hedef olarak benimsiyordu. Hatta efik Hüsnü'ye göre bir "işçi hükümetinin oluşabilmesi için, "devlet-i devlet arasında Marksist bir zihniyetle hareket etme ve hevesli görünen ahsiyetler" bile vardı.

Oysa TKP programında, "demokratik denilen mevruti hükümetlerde de yönetimin parlamentarizm ve halkçılık adı altında ayrıcalıklı tabakalar elinde bir tekel haline geldiğini" ifade edilmiş ve dolayısıyla burjuva meclisten bağımsız işçi köylü yollarına neden ihtiyaç olduğu

anlatılmıştı. Zaten Komintern'e başlıca bir ilanı ilan eden bu partinin devlet hakkındaki görüşleri hiçbir yanlısamaya yer bırakmayacak kadar nettir. Devlet, demokratik de olsa egemen sınıfların baskı aygıtıdır ve yıkılıp yerine "kapitalizm ile komünizm arasındaki geçiş dönemine ait bir hükümet ekli" kurulması gerekiyordu, bu proletarya diktatörlüğü tanımının ta kendisiydi.

1922'de yayınlanan bir broşürde, BMM hakkında "kendilerini halkçı olarak adlandıran sırf burjuvalardan ve zorba takımdan oluşan bu meclis" diye söz edilirken, efik Hüsnü A.ustos 1923'te yazdığı "Halk Millet Meclisi'nden ne bekliyor?" başlıklı yazısında, bu çizgiyle bağda mayacağı ekilde işçileri arasında BMM'nin işçi köylü kitleleri adına politika yapabileceği ümidini yaymaya başlamıştır.

efik Hüsnü böyle yazıyordu: "Meclis'in çoğunluğu, işçi ve köylü geneli halk kitlelerine dayanarak mı, yoksa bazı imtiyazlı zümre çıkarlarına adına mı faaliyette bulunmak niyetinde olduğunu gösterecektir. Biz bu iki yoldan birincisinin gerçekleşeceğini kanısındayız ve toplumun selameti adına böyle olmasını bütün varlığımızla temenni ediyoruz."

1921'de, ONBE LER'i, Leninci bolşevik kadrolarını kaybeden TKP'ye karşı bir darbe indirilmesine rağmen TKP'liler partiyi Anadolu'da yaygınlaştırmaya çalıştılar, yeniden örgütlenmeye başladılar. 1922'de, yeni illegal koşullarda, Komintern delegelerinin katılımıyla ikinci kongreyi Ankara'da toplamaya başlamışlardı. Kongre, ulusal kurtuluş savaşını utkuya ulaştırmak, bu savaşta daha yüksek bir amaçla, demokratik devrime yükseltmek için tarihsel kararlar almıştı, Komintern'e delegelerini seçmiştir.

efik Hüsnü, çağırıldı ve görevi olduğu halde ikinci kongreye de katılmadı, delegeleri göndermedi. O, Anadolu'daki Suphici kadroların çalışmaları hep küçümsedi. efik Hüsnü, gerek 1. Kongre'ye, gerekse 2. Kongre'ye neden katılmadığını hesabını ölünceye kadar vermedi.

Mihri Belli'nin belirttiğine göre, efik Hüsnü işçileri örgütlemek için İstanbul'da kaldığını söylemiş, ve böyle demiştir: "Ben kendi hesabıma imdi başlıca türlü düşünüyorum. Ankara'ya gitmemiz doğrudan doğruya bir davranış olacaktır. Mustafa Kemal ile hiç de ilse ilk yıllarda, daha geneli bir güç birliği sağlanabilirdi. Üstelik kendisiyle hem eriydik. Bir çok müteakip dostlarımız vardı. Bizde bu gibi kişisel başarılar kısa

efik Hüsnü Kimdir...(Dördüncü sayfadan devam)

vadede de olsa etkili olabilir." Bu sözler, efik Hüsnü'nün politik ve sınıfsal konumunu açık ortaya koymaktadır. (Bak: efik Hüsnü, Ya amı, Yazıları, Yolda ları, Sosyalist Yayınlar, sayfa 58).

efik Hüsnü, Türkiye'nin mukadderatını BMM'ye dolayısıyla Kemalistlere bırakmış, i çii sınıfının önüne "var olan inkılâbı gere i gibi hazmetmek" ve burjuvaziye basınç uygulayarak muhalefet yoluyla burjuva reformlarının derinle tirilmesi görevini koymuştur. Bu tutum 1905 devrimi sırasında Lenin'in "politik oportünizm" olarak adlandırdı ı Men eviklerin tutumunun bir türüdür.

efik Hüsnü, bir yandan da "sanayimizi de bu müddet zarfında geli tirebilirsek, o zaman sosyalizm vadisinde yeni adımlar atmak gere i ortaya çıkacaktır" diyordu. Oysa 10 Eylül 1920'de kurulan TKP, "Türkiye'de fabrikacılı ın geli medi ini, fabrikaların ve ehirlerin etrafında geli kin ve toparlanmı bir proletaryanın olu madı ını", "sınıf sava ının ilkel geli im dönemini ya adı ını" kabul etmekle beraber, bu artların i çii köylü uralar cumhuriyetinin kurulması açısından elveri siz oldu u sonucuna varmamıştı. Aynı nesnel ko ullardan yola çıkarak bir Sovyet Cumhuriyeti hedefini ortaya koymuş ve bu do rultuda kurmaylarını proletaryaya önderlik etmek üzere Anadolu'ya yollamıştı.

efik Hüsnü'nün ufku hiçbir zaman burjuva akımların önderlik etti i bir ulusal kurtulu mücadelesinin ötesine geçmedi. Kemalist hareketi "Türk milletini muhakkak bir ölümden ve ölümden de beter olan yabancı tahakküm ve esaretinden kurtaran milli birlik" diye andı ve ondan hep övgüyle bahsetti.

Oysa, 1922'de TKP'nin bildirisinde bu "milli birlik" u ekilde anılmıştı: "... Bir müddet sonra meydana bo bulup inlerinden birer iki er çıkıp gelen dünkü sava kahramanları -ba ta Anafartalar'da ünlenen olmak üzere- büründükleri ulusal egemenlik perdesiyle yava yava halk kitleleri içine girmeye ve onları kendi etraflarında toplamaya koyuldular..."

Kemalist hareketin zaferinin kesinle ti i ko ullarda dahi, efik Hüsnü ba ka bir hedefe yönelmek gereklili ini benimsemişti. Bu sefer de Kemalist hareketin kazanımlarını koruma hedefini öne çıkardı. Dolayısıyla efik Hüsnü döneminde TKP'nin siyasetine, Kemalistlerden ba layarak burjuvazinin çe itli kesimleriyle ittifak veya uzla ma arayışları damgasını vurdu.

Zaten efik Hüsnü, TKP'yi ortaya çıkaran ko ulların anlamını da hiçbir zaman kavramamıştı. 1923 Haziran'ında Aydınlık'ta çıkan "Sosyalist Akımlar ve Türkiye" ba lıklı yazısında, 2. Enternasyonal'in oportünist partileri ile komünistler arasındaki ayrımların "Avrupa için hayati bir ehemmiyeti" olmakla beraber "memleketimiz açısından kıymetinin olmadı ını" söylüyor, dolayısıyla "iki muhtelif hizbe ayrılmanın söz konusu bile olmaması gerekir" diyordu.

efik Hüsnü 1924'te Aydınlık'ta çıkan bir yazısında burjuvazinin farklı fraksiyonları arasında "inkılabı yapan ve ya atma a azmetmi olanlar"la "derebeylik kalıntısı olan geleneklere ve Osmanlı hanedanına ba lı olanlar" arasında bir ayırım gözeterek i çii sınıfının "gericili in tehditkar taraftarlarına" kar ı Anadolu'nun genç burjuvazisi ile el ele hareket etmesini savunuyordu.

efik Hüsnü'nün etkisine giren TKP, "iktisat politikasında serbest rekabet sistemi mi yoksa devletçilik mi?" tartı masında da yine men evizmin izinden giderek, burjuvazinin farklı fraksiyonları arasında taraf tutmaktan çekinmedi. "Türkiye'nin emperyalist kapitalist devletlerin egemenli i altına dü mesi endi esine" mahal vermeyen bir iktisat politikası izlemesi gerekti ini savundu. Türkiye sosyalistlerinin serbest rekabet sistemi yerine tekelleşikten yana çıkmaları gerekti ini ve "cumhuriyet hükümetine bu mesafeyi kat ettirmek için var kuvvetleriyle çalı malarını" söylüyordu. Böylece burjuvazinin bir bölümüne kar ı di er parçayı savunuyor ve onun siyasal hattına yedekleniyordu. Yedeklenen parçanın da ülke içindeki her türlü muhalefet hareketini bastıran, komünistleri katleden ve hapse atan, Kürt ayaklanmalarını kanla bo an Kemalistlerin olması bir tesadüf de ildi.

Aynı ekilde efik Hüsnü'nün Aydınlık gazetesinde, eyh Sait Ayaklanması ngilizlerin oynattı ı bir irtica hareketi olarak tanımlanıyor, "Kahrolsun rtica", "Yobazların Sarıkları Yobaz Zümresine Kefen Olmalı!" gibi man etlerle gazete sayfalarına ta ınıyordu. eyh Sait Kürt Ayaklanması'nın bastırılmasında efik Hüsnü, burjuva diktatörlü üne açıkça destek sundu. Bunu da "Arkada kara kuvvet bizim de burjuvazinin de dü manıdır. Biz her eyden evvel bu dü manı yenmeliyiz, burjuvazi ile de ayrıca kozumuzu payla ırız." diyerek me rula tıran bir çizgiye hayat verdi.

TKP'nin kurulurken ortaya koydu u

çizgiyle efik Hüsnü'nün görü lerinin birbiriyle ba da maz oldu u böylesine açık ve nettir. efik Hüsnü, 1924 Moskova'ya gidip Komintern Kongresine ça rılıncaya kadar Anadolu'daki örgütlenmelere ilgisiz kaldı, hesap vermekten kaçtı. Komintern'in müdahalesiyle 1925'de TKP'nin III. Kongresi toplandı, parti yeniden çalı maya ba ladı. Büyük bir Kürt Halk Direni i olan eyh Said syanı bastırılırken, partiye büyük bir darbe indirildi, legal çalı ma olanakları yasaklandı, parti tamamıyla illigaliteye geçmek zorunda kaldı. Bu, partide bir çok sorunu, özellikle pasifli i, i çii ve emekçi y ınlarından kopmayı beraberinde getirdi. Legal ile illegal çalı manın ba lanmasında zorluklarla kar ıla ıldı.

Bu dönemde partiye efik Hüsnü'nün dayattı ı Nedim Tör ve evket Süreyya gibi küçük burjuva ajan ve provokatör, kemalist bir klik egemen oldu. Parti yeniden toparlanırken ve bu pasifli i a maya çalı ılırken, 1927'de içten büyük bir ihanete u radi. Nedim Tör tüm parti birimlerini polise if a etti, büyük bir tutuklama ba ladı, parti çalı ması büyük yara aldı. Bu olayla parti saflarından burjuvazi ile uzla macı küçük burjuva aydın kesim atıldı, onlar da CHP'ye, kemalist saflara gittiler. Bu, partide çok pahalıya mal olan ilk ciddi arınmalardan biridir. Ama Parti, Nazım Hikmet, Hüsamettin Özdo u, smail Bilen gibi KUTV'da yeti mi Marksist-Leninist kadrolar tarafından yeniden toparlandı. stanbul ve Anadolu'da (zmir, Adana, Manisa) örgütlendi. Hikmet Kıvılcımlı'nın parti anlayı ı ve politikaları konusunda bozguncu davranışları bu dönemde ba lar.

30'lu yıllar, partinin zor, ayrı ma ve bölünmelerin ya andı ı dönemlerden biridir. efik Hüsnü'nün 1925'lerden sonraki çalı ma anlayı ına, oportünistlerle, burjuva uzla macılarıyla yaptı ı i birli ine kar ı yapılan ele tiriler bir muhalefete dönü tü. Partide iki ba lılık ortaya çıktı. 1932'de iki ayrı kongre yapıldı. Bu dönem ardı arkası kesilmeyen tutuklamalar dönemidir, da ınıklık dönemidir.

En büyük tutuklama, 1938'deki Nazım'ın 28 seneye mahkum oldu u tutuklama, yani donanma davasıdır. Buna ra men ba ta Nazım Hikmet, Zeki Ba tımar, Re at Fuat, Mehmet Bozı ık ve daha bir çok komünist olmak üzere partiyi ya atmaya çalı tılar, stanbul ve Anadolu'da i çiler ve gençler arasında parti örgütleri kurmayı ba ardılar. Bu

efik Hüsni Kimdir...(Be inci sayfadan devam)

dönem aynı zamanda Ankara Hükümeti'nin komünistlere karşı politik ve hukuksal saldırılarının arttığı dönemdir. Onbeşer'in katili Atatürk, 1929 yılı sonunda, Eskişehir'de yaptığı konu maddesi komünizmi en büyük düşman ilan etmesi ve hakimleri komünistlere karşı cezalar vermeye çalıştı. Yine bu dönemde faşist talyan ceza yasası örnek alınarak oluşturulan 141. ve 142. maddelerle komünizmin resmen yasaklanmasının temelleri atılmıştır.

30'ların sonunda Komintern, TKP'nin düzenlenmesine karar verdi. Çocu bu "desantralizasyon" olarak ifade eder. Bunun altında ise partinin legal ile illegal çalışmaları düzenlenmesi yatar. Daha 1937'de Merkez Komitesi'nin ve Komintern'in özel bir kararıyla, efik Hüsni Politik Büro'dan çıkarılması, yöneticilik görevi yapamayacağı kendisine bildirilmiştir.

1939'da Türkiye'ye dönerken kendisine sırf legal alanda çalışması, illegal parti örgütlerine bulaşmaması direktifi verilmiştir. Ama efik Hüsni, partinin bu kararlarını dinlemedi. Reat Fuat ve Zeki Başımar illegal parti örgütlenmesi için yurda döndüler. Bu dönemde tüm komünist partilerinin başkanı, Komintern'in VII. kongresinde alınan kararlar gereği kendi ülkelerinin somut koşullarına göre faşizme karşı, savaşa karşı, Sovyetler'i savunmak için yeni bir Halk Cephesi oluşturulması.

40'lı yıllarda, efik Hüsni aydınlar arasında çalıştı. Cephe faaliyetleri yürüttü. Bir çok burjuva aydını ve bazı CHP'li çevreler Cephe'ye kazanıldı. Illegal örgüt önceleri Reat Fuat Baraner yolda yönetti. 1944 de büyük bir tutuklama oldu. Ancak Parti başsız kalmadı. Bundan sonra parti örgütünü Dede Ahmet olarak bilinen Ahmet Fırıncı yürüttü.

İkinci Dünya Savaşı'nda faşizm yıkıldıktan sonra, Türkiye'de de çok partili döneme geçildi. Komünistler bu olanağı değerlendirerek harekete geçtiler. Legal alanda çalışan efik Hüsni'nün önerisiyle 1946 da Esat Adil başkanı olarak TSP kuruldu. Ama efik Hüsni bu partiyi yönlendirip yönetemeyince kısa bir zaman sonra kendi başkanı olarak ikinci bir parti, TSEKP'ni kurdu. Bu durum yine bir çok parti kadrosunun kafasını karıştırdı ve kadroların karşı karşıya gelmesine neden oldu. Bu ikinci girişimle bilinmeyen bir çok partili açığa çıktı.

1946 sonunda partinin kapatılmasıyla

kadrolar yeniden hapse düştü. Ama Ankara tekilatının başında bulunan Zeki Başımar yolda, İstanbul'a gelerek partinin başına geçti. Parti yeniden toparlandı, örgütlendi.

Parti'nin yeniden toparlanması, Nazım Hikmet, Hüsni Özdönü, Smail Bilen gibi, KUTV'da yetmiş Marksçı-Leninist kadrolar tarafından gerçekleştirildi. Parti, İstanbul ve Anadolu'da (Zirve, Adana, Manisa) örgütlendi. Tam bu sırada parti Hikmet Kıvılcımlı'nın provokatif çalışması ve tutumu yüzünden bir darbe daha aldı. Önde gelen kadrolar yeniden tutuklandı. Hikmet Kıvılcımlı'nın partiyle başlıklarının kopması bu gelişmelerin ardından gerçekleşti.

Hızla Batıya yaklaşan ve ABD ile ilişkilerini güçlendiren Türkiye, Kore'ye asker göndermek, NATO'ya girmek, ülkeyi Sovyetler'e karşı bir sığınak tahtası haline getirmek için tüm muhalefeti susturması gerekiyordu. En güçlü ve ardıcıl muhalefet ise TKP idi. Menderes hükümeti Parti'ye karşı saldırıya geçti. Parti tarihinde en büyük tutuklama gerçekleştirildi. Hemen hemen tüm parti yönetimi ve kadroları tutuklandı. Parti çalışmaları dumura uğratıldı. Tarihe 51-52 Tevkifatı olarak geçen bu tutuklamada parti ikiye bölündü, bazı kadrolar Zeki Başımarı desteklerken, bazıları da Zeki Başımar'a karşı cephe aldılar. Bunların başkanı Mihri Belli çekmişti. Bu çatışmalarda efik Hüsni'nin de önemli payı vardır. Bu durum 1960 senesine kadar sürdü.

Buraya kadar olan gelişmeler göstermektedir ki, partimiz içinde, 1. Kongre'den 60'lı yıllara kadar iki çizgi savaşı gelmiştir. Marksçı-Leninist pozisyonları savunan devrimci akımla, kendisini burjuvazinin etkisinden kurtaramayan, oportunist küçük burjuva uzlaşmacı veya sol sektör akımı, legalle illegalin uyumlu yürütülmesini savunan anlayışla, legalle- illegal çalışmaları karıştıran anlayış, partiyi öncelikle işçi ve emekçileri arasında örgütlemek isteyen yaklaşımla, partiyi örgütlemekte küçük burjuva aydınlar tarafından verilen yaklaşımdır.

Birinci yol Leninizmi, Büyük Ekim Devrimi'ni ve Sovyetler'i savunanların, Mustafa Suphi'nin, Nazım'ın, Hüsni Özdönü'nün, Reat Fuat'ın, Zeki Başımar'ın, Smail Bilen'in, Aram Pehlivan'ın yoludur.

İkinci yol, kendine Jean Jauresçileri bayrak edinen efik Hüsni'nün,

Kıvılcımlı'nın, Mihri Belli'nin ve daha sonra bunlara katılan özünde Amerikan sosyolojisini savunan Borancıların, Aybarcıların yoludur.

10 yıla varan hapis ve sürgün cezalarından sonra Zeki Başımar yurtdışına çıktı. Leipzig'de başında Nazım Hikmet, Aram ve Bilen yoldaşların olduğu Bizim Radyo'ya geldi. Bilen yoldaş bütün MK üyelerinin ve parti kadrolarının çağrılıp bir plenum, konferans yapılmasını önerdi. Türkiye'ye haber gönderildi. Ne var ki, Türkiye'de kalanlar bu toplantıya katılmayı reddettiler. Aybar-Boran-Aren gibi bazı parti kadroları T P'e katıldılar, parti kararlarına uymadılar. Bunlar antikapitalist savaşla antiemperyalist savaş karşı karşıya koyan, sosyalizmi insancıl, güler yüzlü, demokratik olan ve olmayan diye ayıran bilimsel sosyalizme aykırı bir yol izlediler.

Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, Rasih Nuri gibi sözde „Eski Tüfekler“ kemalist Doğan Avcıoğlu'nun asker-sivil aydın öncülüğündeki MDD hareketine katıldılar, kemalist görüşleri savunmaya başladılar. Bunlar sözde efik Hüsni geleneğinin devamcısı oldukları izlenimini verebilmek için Aydınlık diye bir dergi çıkardılar. Ülkede gelişmekte olan devrimci hareketi böldüler.

Mustafa Suphiler ve efik Hüsni'ye birlikte sahip çıkmak isteyen bugünkü sahte "TKP"ler, efik Hüsni'nün TKP'de etkin kılmaya çalıştığı çizginin devamıdır ve Mustafa Suphilerin Kominternci, Bolşevik çizgisinden de bir kopu temsil etmektedir. Bunu görmek hiç de zordur: Parlatıcılar, CHP kuyrukçulukları, yurtsever cephe politikaları, etnikçilik karşı bayrak açarken aynen efik Hüsni gibi "irticaya karşı işçi sınıfının burjuvaziyle birlikte hareket etmesini" savunmaları, askerlerle ve aydınlarla ittifak ararken "devlet ricaleri arasında Marksist bir anlayışa sahip" olanlardan bahseden efik Hüsni'yü takip etmeleri, Kürt ulusal sorunu konusunda UKKTH'na karşı çıkarak, aynen efik Hüsni gibi, kemalist ulusalcı politikalar geliştirmeleri, kısacası bir yandan keskin sözler sarfederek öte yandan kemalistlerin ve burjuvazinin peşine takılmaları bu konuda kimi örneklerdir.

Peki ama bugün efik Hüsni'nün mirasçısı sahte "TKP" lere ve Mustafa Suphi'nin TKP'sine birlikte sahip çıkanlar ve bu ikisi arasında keskin bir ayırım oldu onun üstünü örtenler, yalnız bugünkü oportünist sahte "TKP"liler midir? Bugün Türkiye devrimci ve

efik Hüsnü Kimdir...(Altıncı sayfadan devam)

sosyalist hareketinin ezici ço unlu u (hatta Kuzey Kürdistanlı örgütlerin bir kısmı) Mustafa Suphi ile efik Hüsnü arasında bir süreklilik oldu unu savunmakta en azından bunun aksini vurgulamamaktadır. Oysa Bol evizm mirasına sahip çıkan komünistlerin ödevi, Mustafa Suphilerin TKP'sinin çizgisiyle efik Hüsnü'nün dönemi TKP'si arasındaki ayrımları vurguyla belirginle tirmek olmalıdır. Bu hem oportünistlerin maskesini dü ürmenin bir gere idir, hem de Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresine yansıyan kızıl çizgiye ba lanmanın en önemli ko uludur.

efik Hüsnü Oportünizminden kopmanın artı, Mustafa Suphilerin bol evik çizgisini izlemektir. Türkiye devrimci ve komünist hareketi içinde Mustafa Suphi'lerin TKP'si anlayı ı ile efik Hüsnü oportünizmi arasında ayrım koyamayanların, komünist sıfatını ta ımaları mümkün de ildir.

Sınıf uzla macılı ndan, parlamenterizm sapkını ndan ve reformizmden kopmak gerekiyor. efik Hüsnü'den kopmak demek, Kemalizm kuyrukçulu undan devrimci kopu demektir.

Revizyonistler, oportünistler, TKP'nin tarihinde yer alan Mihri Belli ve H.Kıvılcımlı gibi revizyonistlerin geçmi inin mirasçılı ını da kimseye bırakmıyorlar. efik Hüsnü'nün ba nda oldu u dönemde TKP'nin, Mustafa Suphi yolda ın ölümünden sonra sa cı ve revizyonist bir çizgi izledi i gerçe ini göremeyenlere,TKP'nin önderli ini ele geçiren efik Hüsnü'nün Kemalistlerden sosyalist devrim yapmalarını bekleyecek kadar Marksizm-Leninizmden uzakla mı lı ını göstermek gerekiyor.

efik Hüsnü önderli indeki TKP, köylülerin devrimci rolünü ve çi-köylü ittifakını asla kavramamı tır. Daima burjuvaziyle ittifak kurmaya çalı mı ve

daima da bunun cezasını çekmi tir, ama bu cezayı i çi sınıfımıza ve yoksul köylülerimize de çekirmi tir.

efik Hüsnü yönetimi döneminde TKP, Kemalist iktidara sonsuz bir sadakat beslemi tir; silahlı mücadele yolunu reddetmi tir. Önce Kemalist iktidarın tedrici devletle tirmeler yoluyla sosyalizme (!) varmalarını beklemi , sonra da hayal kırıklı ına u rayarak Kemalistlerin sosyalist devrim için artları olgunla tirmasını beklemeye koyulmu tur.

Dahası, Kemalist iktidarın azınlık milliyetlere yönelen zulüm ve baskılarını alkı lamı tır. Bu miras, bizim aç gözlü miras dü künü bezirganlara pek de yakı ıyor. TKP mirasında, kendi revizyonist tezlerini destekleyecek pek çok ey bulacaklarına eminiz. Fakat, komünizm davasına gerçekten ba lı bir hareket böyle bir mirası reddeder. Komünistler, Mustafa Suphi yolda ın ve onun önderli indeki TKP'nin mirasçısıdır. Komünizm davasına, sosyalist devrime yürekten ba lıdır.

Mustafa Suphilerin TKP'sinin mirasına sahip çıkmak, efik Hüsnü oportünizminden kopmayı gerektirir. Bu çizgiyle hesapla mak dün oldu u gibi bugün de Kürd ulusal sorununun çözümünün yakıcı bir önem ta ıdı ı ve Kemalizm kuyrukçulu unun ve ezen ulus ovenizminin hortlatılmaya çalı ldı ı topraklarda hayati önem ta ımaktadır.

Mustafa Suphi'nin yolda ları, bu noktada Mustafa Suphi'nin gerisine dü meyen bir çizgi izlemeye ve Mustafa Suphilerin kızıl çizgisine yeniden ba lanmaya azimli olmak zorundadırlar.

Mustafa Suphilerin TKP'sinin 94. kurulu yıldönümü bu bilinç ve iradeyi bir kez daha ortaya koymak için iyi bir vesiledir. TKP'yi kuran ve ya atmak için hayatlarını veren komünistleri, onlara layık olarak anmak için de bu tutumun gerisine dü memek arttır.

12 Ekim MK Bildirisi...

(Birinci sayfadan devam)

Türkiye, Kobane ablukasına kar ı bugün tek çıkı yolu olan Türkiye sınırını, Mür idpınar kapısını ısrarla Kobane'de direnen güçlere ve içerde mahsur kalan, katliamla kar ı kar ıya kalan halklara açmıyor, yardım koridoru olu masına müsaade etmiyor. Suruç'ta köyleri bo altıp D terör çetelerine lojistik destek sa lamaya devam ediyor. Türkiye'nin amacı, D teröristlerinin Kobaneyi ele geçirmesini sa lamak, ondan sonra da sanki D teröristlerini bölgeden temizlemek için bölgeye girip Rojava'nın özgür kantonlarını kendi kontroluna almaktır. TC devleti, ba ndan beri, özgürlükçü, devrimci, demokratik Rojava özerk yönetimini yok etme amacındadır. Rojava anayasasındaki, tüm üretim araçlarının ve toprakların toplumun malı oldu u, tüm emlak ve mülklerin halkın malı oldu u, devrimci-demokratik bir halk yönetiminin öngörüldü ü siyasal sistemin gerçekte tirilmesi Türkiye ve di er emperyalist güçlerin tahammül edemedi i bir gerçekliktir. Ortado uda bu nitelikte model bir yönetim emperyalistlerin ve onların bölgedeki jandarması, i birlikçisi, Türkiye'nin planlarını alt üst ediyor.

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye'nin de dahil oldu u Ortado u co rafyasının devrimci anlamda demokratikle mesi ko ullarının var oldu u tespitini yapıyor. Türkiye ve Ortado u'daki tüm barı , demokrasi ve sosyalizm güçlerinin, kapitalist sömürü ve emperyalist i gale kar ı mücadelelerini yükseltmeleri ko ullarında Türkiye ve Bölge'de devrimci dönü ümlerin önünün açılaca ını savunuyor. AKP Rejimi bu tehlikeyi görüyor ve ciddiye alıyor. Bu nedenle iç sava ı körüklüyor, iç sava provaları gerçekte tiriyor. Türkiye Devrimci çi Sınıfı Hareketi ve Kürt Özgürlük Hareketi'nin, ABD'nin i galci saldırgan politikalarını engelleme ve Türkiye'de i birlikçi oligar ının erkini geriletme görevi güncel görevimizdir. Güçler dengesi bu konuda somut adımlar atmaya uygundur.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
12 Ekim 2014

Demokratik Alman Cumhuriyeti 65 Ya nda...(Sekizinci sayfadan devam)

veya yüksekokul e itimi gördü. 26.000 uzman kadro dayanı ma brigadaları ile kurtulmu halkların ülkelerinde ekonomik yapının güçlendirilmesi için dayanı ma amacıyla, orta ve uzun süreli görevler üstlendiler. Bu sayıya, Özgür Alman Gençli i FDJ'un olu turdu u Gençlik Dostluk Brigadalarının bu ülkelerde pratikle tirdikleri görevler dahil de ildir.

Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin kurulu unun 65.yıldönümünde bu yazıyı kaleme almamızın amacı nostaljik duygular yaratmak de ildir. Evet, DAC bugün yok. Gorbaçov ihanetinin sonucunda emperyalistler ile yapılan politik ve ticari pazarlıklar sonucu 5 milyar Batı Alman Markı'na, terim yerine oturuyorsa "satıldı". Ancak Marks ve Engels'in ülkesinin komünistlerinden buna ra men ö renecek çok deney var. Hem II.Dünya Sava ının yıkıntıları arasında Alman topraklarında ilk i çi-köylü iktidarını nasıl kurup geli tirdiklerini incelememiz gerekir. Hem de milyonlarca

ehitin kanları ile sulanmı bu topraklarda, sosyalist toplum düzeninin yıkılması sonucunda, bu yenilginin sebeplerini analiz eden, dersler çıkararak ve sıfırın da gerisi pozisyonlardan, devasa bir anti-komünist saldırı altında, bugün Alman komünistlerinin mücadelelerini nasıl yeniden örgütlediklerini takip etmemiz gerekir. Türkiye Komünist Partisi'ne, partimize enternasyonalist dayanı ma anlamında önemli katkıları olan Alman komünistlerinden oldukça fazla ö renecek bilgi ve deneyin oldu unu dü ünüyoruz. DAC Devlet Ba kanı ve SED Genel Sekreteri Erich Honecker yolda , intikamcı burjuvazinin zindanlarında ölüme itilirken; "Demokratik Alman Cumhuriyeti bir daha geri gelmeyecek ama biz bu deneyden gerekli dersleri çıkarmalıyız ki, gençlerimiz, çocuklarımız, torunlarımız Alman topraklarında bizden daha iyisini gerçekte tirebilsinler" demi tir.

Demokratik Alman Cumhuriyeti 65 Ya ında Olacaktı

o Mehmet Kadırga

Demokratik Alman Cumhuriyeti (DAC), devlet olarak Federal Almanya Cumhuriyeti (FAC) tarafından, kar ı-devrimci bir tarzda i gal edileli tam 25 yıl oldu. DAC, kurulu unun 40. yılını kutluyordu, 90'lı yıllar için önüne hedefler koymu tu. Böylece Almanya topraklarındaki ilk i çi-köylü devleti deneyi, en azından imdiilik, sonuçlanmı oldu.

Almanya'nın do u bölgelerindeki toprakları, II.Dünya Sava ı sonunda, fa ist Hitler ordularının, Sovyet Kızıl Ordusu tarafından yenilmesinden sonra ba ıtlanan Potsdam Anla masına göre, Sovyet Askeri Bölgesi idi. Batı Almanya ise, ABD, Fransa ve ngiliz i gal bölgesi idi. Berlin'in ise özel bir statüsü vardı. Berlin 4 ülkenin askeri gücünün ortak idaresi altında olacaktı.

Sovyetler Birli i ve Alman komünistleri, Almanyanın bütününün, bloksuz, ba lantısız, demokratik nitelikte birle mesini savunuyorlardı. Emperyalist güçler ve Almanya'nın batısındaki, zamanında Hitler fa izmini iktidara ta ıyan güçler, özellikle tekeli büyük burjuvazi, fa ist bürokrasi ve fa ist Alman ordusunun kalıntısı generaller ise bu dü ünceye kar ı çıkıyorlardı.

Ancak onlar, ABD, ngiltere ve Fransa'nın onayıyla ve hatta akıl hocaları ile 23 mayıs 1949'da, geçici bir anayasa olu turdular, kendi bölgelerinde geçerli olacak bir Alman Markı'nı dola ıma soktular ve Do u bölgelerinde gerçekle en, i çi sınıfının politik örgütsel birli ini olu turmak için Almanya Komünist Partisi KPD ile Almanya Sosyal Demokrat Partisi SPD'nin birle mesini yasakladılar. Sovyet Sektörü olarak nitelenen Do u topraklarında KPD ile SPD birle erek Alman Sosyalist Birlik Partisi SED'yi olu turmu lardı. Alman komünistlerine göre, Hitler fa izminden çıkarılması gereken ilk ve en önemli ders, i çi sınıfının örgütsel politik bölünmü lü ünü ortadan kaldırmak idi.

Federal Almanya Cumhuriyetinin böylece, emperyalistlerin emrivakisi ile kurulması kar ısında ilerici güçlerin buna verecekleri en mantıklı yanıt kendi devletlerini kurmak olabildi. Bu kararın sonucunda do u ve batıdan tüm ilerici güçler, Sovyetler Birli i'nin de onayıyla, Sovyet Sektöründe 07 Ekim 1949 tarihinde Demokratik Alman Cumhuriyeti DAC'yi kurdular.

Fa izm'den ders çıkarmı ilerici Alman güçleri, komünistleri ve sosyal demokratları ile, FAC'ın alelacele kurulması kar ısında tüm Almanya'yı kapsayacak bir referandum sonucunda buna karar verilmesini savunur ve demokratik devlet temelinde Almanya'nın birli ini savunurken, i birlikçi burjuvazi bölmeyi ve ayrı mayı savundu. Ne kadar gariptir ki, Almanya'yı bu ekkilde

bölen i birlikçi burjuvazi, kurdukları FAC'nın anayasalarının ilk maddesi olarak, iki Almanya'nın "demokratik temelde birle mesini" yazdılar. Korkunç bir demagoji içeren bu ifade, Almanya'yı bölen egemen i birlikçi burjuvaziye adeta birlikten yana masum güçler olarak lanse ediyordu. Emperyalist propogandanın nelere kadir oldu unu da Hitler'den sonra Alman toplumu bizzat ya ayarak tekrar görüyordu. Ne ki, ABD ve ngiliz emperyalistlerinin maddi, manevi ekonomik ve politik deste i e ili inde yürütülen devasa bir "Alman Mucizesi" propogandası, toplumun gözlerini kama tırıyordu ve gerçekleri görmesini engelliyordu. Demokratik temelde birli in gerçekle me olasılı ı ortadan kalktıktan sonra, ilerici güçler, komünistlerin önderli inde Alman topraklarında ilk i çi-köylü iktidarını kurma giri imine ynelmek zorunda kaldılar.

Artık iki Almanya vardı. Bir tarafta kendini "demokrasi" olarak adlandıran, ancak Hitler fa izminin kadrolarının dümenin ba ına geçti i FAC, di er tarafta ise, fa izme kar ı direni in sembolü olan komünistlerin önderli inde kurulu a amasına geçmek zorunda kalan bir DAC. DAC'da politik olarak komünistler ve sosyal demokratların birli inin sa lanmasının ötesinde, i çi sınıfı, köylüler ve aydınların sınıfsal ba la ıklı ı sa landı. DAC'nın devlet ambleminde ve bayra ında da kar ılı nı bulan, çekiç, pergel ve defne çelengi bunun ifadesidir.

DAC anayasası toplumun bütün kesimlerini kapsayan geni bir demokratik tartı ma temelinde hazırlandı. Ülkeyi yönetmek için görevlendirilen Geçici Halk Konseyine 15.000 yazılı rapor ve 500'ün üzerinde de i iklim önerisi ula tı. Gelen görü lerin ezici ço unlu u, i çi sınıfı önderli inde demokratik bir hükümetin kurulması içeri ine sahipti. Halk Cephesi Hareketi, aynı dönemde halkın farklı kesimlerinin temsil edildi i bir niteli e dönü erek, geni ledi. i çi sınıftan, yurtsever dü üncedeki geçmi dönemin burjuva unsurlarına kadar geni bir çevre bu hareketin içinde yer aldı. Bu geli menin sonucunda aynı yıl Ulusal Cephe olu tu. 07 Ekim 1949'da Anayasa tasla onaylanı Geçici Halk Konseyi, Demokratik Alman Cumhuriyeti Halk Meclisi'ne dönü türülüp kurulu gerçekle ince, 10 Ekim 1949 tarihinde, o güne kadar bu bölgenin yönetiminden sorumlu olan Sovyet Askeri Yönetimi, idareyi Geçici DAC Hükümetine devretti. 11 Ekim 1949'da Geçici Eyalet Meclislerinin, Geçici Merkezi Halk Meclisi ile yaptı ı ortak toplantı sonucunda Wilhelm Pieck Cumhurba kanlı ına seçildi. 12 Ekim 1949'da ise Geçici Halk Meclisi, Otto Grothowold Ba bakanlı ındaki yeni Geçici DAC Hükümetini onayladı. Wilhelm Pieck, Alman Sosyalist Birlik Partisi SED'nin olu umunda KPD'yi, Otto Grothowold ise SPD'yi temsil eden parti liderleriydiler ancak Geçici DAC Hükümetinde SED mensup ve yöneticileri olarak görev aldılar.

Yeni Geçici DAC Hükümetinin ilk görevi, Hükümet Programını fabrikalarda, i yerlerinde tanıtmaktı. İlk DAC Anayasasında yazılan hakların tanıtılması ve ya ama geçirilmesi Geçici Hükümetin de ilk görevi idi. DAC'nin ilk Anayasası öyle diyordu: " Demokratik Alman Cumhuriyetinde tüm politik iktidar, ehirlerdeki ve kırsaldaki i çi sınıfı ve emekçiler tarafından icra edilir." Anayasa, fa izmden kurtulu tan sonraki anti-fa ist, demokratik dönü ümlerin ve devrimci proleter kazanımların temel ilkelerinin tarifini içeriyordu.

DAC'de bir yıl içinde, insanlı a kar ı suç i lemi , fa izm ve sava suçlusu 12.789 ki i yeni DAC hukuku çerçevesinde yargılanıp cezalandırıldılar. Almanya'nın

bu ekkilde bölünmesi DAC'nin FAC'ye göre çok daha olumsuz ko ullarda kuruculu a yönelmesini beraberinde getirdi. Büyük sanayii üretim i letmelerinin ço unlu u FAC topraklarında kalmı tı. DAC toprakları, eski Almanya'nın "patates tarlası" olarak adlandırılabilcek bölümünü olu turuyordu. DAC topraklarında sadece 4 adet yüksek demir-çelik fırını mevcuttu. Varolan az sayıdaki letmeler sava sonucunda tahrip olmu tu. Sava ın, ehir ve konutlar temelindeki yıkımı FAC'ne nazaran misliyle fazlaydı. Ta ta üzerinde kalmamı tı. Emperyalizmin ekonomik yaptırımları, uygulamaya ba ladı ı izole etme politikası, nitelikli kadroları, kaçırmak da dahil FAC ve ABD'ye çekmesi, emperyalist güçlerin uyguladıkları ekonomik sabotajlar, varolan sonuçları daha da a ır hale getiriyordu.

i çi sınıfının politik öncüsü, SED (Almanya Sosyalist Birlik Partisi) önderli inde ve Ulusal Cephe'de bir araya gelen tüm demokratik güçlerin birlikteli inde, II.Dünya Sava ı'nın yıkıntılıları üzerinde önce anti-fa ist, demokratik ve daha sonra sosyalist yeni bir Almanya geli ti. DAC, dünyanın sayılı sanayii ülkeleri sıralamasında ilk ona girmeyi ba ardı. 1949 ile 1989 yılları arasında emek üretkenli i 10,5 kat arttı. Bunun sonucunda kırk yılda ulusal gelir 1949'da 24,9 milyar Mark iken, 1989 yılında 279 milyar Mark'a yükseldi. 11,2 kat artan ulusal gelir, bu denli zor ko ullar altında kurulan bir ekonomi için büyük bir ba arıyı ifade ediyordu. DAC ekonomisi modern ve maddi-teknik temeli güçlü bir altyapıya sahipti ve bu altyapı sürekli güçlendiriliyor, mükemmelle tiriliyor ve modernize ediliyordu. Bunun sebebi de , bilimsel-teknolojik ilerlemenin sürekli yükseltilmesi idi. Emek üretkenli inin sürekli artmasının formülü de bu idi. DAC, mikroelektronik ve bili im teknolojileri alanında kendi öz kaynakları ile önemli mesafeler katetmi ti.

sizlik gibi bir kavramın insanlar tarafından tanınmadı ı, kiraların aylık gelirin % 3'ünü geçmedi i, ehir içi ula ımın 0,10 Mark, sa lık ve e itim hizmetlerinin ücretsiz, tatil olanaklarının sendikaların olu turdu u fonlar tarafından 2/3 oranında kar ılandı ı, konut sorununun sosyal bir sorun olarak çözüldü ü ve ülke ortalamasında günde yeni 581 konutun, mahalle sakinlerine teslim edildi i bir ülke maalesef kar ı-devrimin hedefinde çözüldü. Bugün eski DAC topraklarında i sizlik ortalama % 25, kimi kentlerde % 60 oranında. Halkın % 35'i devletin sosyal yardımları ile ya am geliri sınırında geçiniyor. ehir içi ula ım, en ucuz oldu u kentlerde 1,70 Avro'dan ba ılıyor. DAC zamanında 0,80 Mark olan kira metrekaare fiyatları 7 Avro'dan ba ılıyor. Sa lık hizmetleri insan sa lı ı temelinde de il, ticari karılık temelinde veriliyor ve FAC'de de sosyal kesintiler uygulanması sonucu birçok sa lık hizmeti sigorta kapsamı dı ında uygulanıyor.

DAC, sadece kendi vatandaşlarına hizmet etmedi. DAC, proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde , toplumsal ve ulusal kurtulu sava ımı veren halkların her zaman yanında idi. Ekonomik ve politik enternasyonalist dayanı ma, DAC için ola an bir görevdi. Ulusal kurtulu larını gerçekle tiren halklara, ülkelerinde yüzlerce tarımsal ve sanayii i letmesi kuruldu. Ula ım sorunlarında çözümleyici yardımlar gerçekle tirildi. E itim alanında ana okul, kre , okul ve yüksekokul in aatları yapıldı. 1970 ile 1989 yılları arasında 95.000 ö renciyi DAC'de yüksek ö renim ve nitelikli meslek e itimi olana ı sa landı. Aynı dönem içinde, 2500 karde parti kadrosu üç ila dört yıllık politik